

پروسة صلح؛ ادامه بازی خطرناک امریکا در افغانستان

خبر:

ترمپ روز سه‌شنبه، 3 مارچ در حضور زلمی خلیل‌زاد با ملا عبدالغنی برادر، معاون سیاسی گروه طالبان تلفنی صحبت کرده است. گروه طالبان در اعلامیه‌ای گفته که این تماس در مورد کاهش خشونت و مذاکرات بین‌الافغانی صورت گرفته است. ترمپ پس از این گفت‌وگو در کاخ سفید به خبرنگاران گفته که «گفت‌وگوی خوبی» با ملا برادر داشته است. اعلامیه می‌افزاید که ترمپ گفته است که مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا به‌زودی برای رفع موانع برگزاری مذاکرات بین‌الافغانی با رییس‌جمهور اشرف غنی ملاقات خواهد کرد. همچنان ملا برادر از ترمپ خواسته است که در مورد خروج نیروهای خارجی از افغانستان و برقراری روابط مثبت در آینده، قاطعیت به خرج داده و اجازه ندهد که کسی خلاف توافق‌نامه‌ای که به امضا رسیده، عمل نماید، و امریکا را بیشتر در این جنگ طولانی دخیل نگهدارد.

(منبع: روزنامه اطلاعات روز)

تبصره:

امریکا در جبهه‌ای نظامی افغانستان با شکست فاحش روبرو شده است، و دیگر برای هیچ یک از رؤسای جمهور امریکا ممکن نبود که علیه خواست و افکار عامه‌ی مردم امریکا بهانه‌جویی نماید. لذا برای اعلان ختم طولانی‌ترین جنگ تاریخ امریکا، پروسة صلح با طالبان را به راه انداختند. اما اکنون امریکا از طریق پروسة صلح با طالبان چیزهای را به دست آورد که از طریق جنگ برایش ناممکن به نظر می‌رسید. لذا بعد از امضای توافق‌نامه با طالبان، امریکا کوشش می‌کند طوری نمایش دهد که گویا به تمام تعهداتش عمل نموده و تا آخر متعهد به آن می‌ماند. چنانچه در نخستین تعهدشکنی‌اش روز چهارشنبه، چهارم مارچ، «سانی لگت» سخنگوی نیروهای امریکایی در افغانستان در صفحه‌ی توئیترش نوشت: "در پاسخ به حمله‌ی طالبان در پاسگاه نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی نهر سراج ولایت هلمند حمله‌ی هوایی را انجام داده است." این در حالی است که بازی کثیف سیاسی امریکا با گروه نظامی طالبان از نو آغاز شده و نخستین جرقه‌های آن از زبان اشرف غنی در باره‌ی عدم رهایی زندانیان طالب و به چالش کشیدن حمایت پاکستان از این گروه به چشم می‌خورد.

برای پیشبرد این بازی کثیف؛ از یک‌سو در انتخابات تحریم‌شده از جانب اکثریت مردم و مملو از فساد، اشرف غنی با چراغ سبز امریکا برنده اعلام گردید تا برای تنازل بیشتر بر طالبان فشار آورده و به تدریج آنها را از موقف‌های قبلی شان کنار بیاورد. از جانب دیگر نهادهای جامعه مدنی، حقوق زنان و کمیسیون حقوق بشر نیز فعالیت‌های شان را چند برابر ساخته، تا در مذاکرات بین‌الافغانی بر طالبان فشار وارد نموده و برای حقوق و آزادی‌های زنان صدا بلند کنند.

روی دیگر این بازی کثیف، اظهارات مایک پمپئو وزیر امور خارجه امریکاست، که از تعهدات مخفی طالبان با امریکا پرده برداشت. چنین اظهارات نیز می‌تواند شکاف‌های بزرگ و بی‌اعتمادی وسیعی را در میان صفوف طالبان به میان آورد، که در چنین شرایط، التیام آن برای رهبری طالبان کار دشوار خواهد بود.

بُعد دیگری این بازی کثیف؛ آتش‌بس با نیروهای اشغالگر امریکا و ادامه جنگ با نیروهای افغان است، که محبوبیت طالبان را در میان مردم به گونه‌ی بی‌سابقه کاهش می‌دهد. علاوه برین پر چالش‌ترین مرحله پروسه به موفق رساندن مذاکرات بین‌الافغانی است، که محرکین اصلی اختلافات در آن خود سفارتخانه‌های اشغالگران می‌باشد، اما پهلوی آن می‌خواهند که مسوولیت تاریخی این بازی کثیف را خود افغان‌ها به دوش بکشند.

اما باز هم طالبان سرگرم ادامه مسیر پر خم و پیچ صلح امریکایی‌ست. چون طالبان واقعیت -شکست امریکا در افغانستان و عدم تعهد امریکا به پیمان‌ها- را درک نکرده و زبان امریکایی را -که همانا زبان منفعت است- نفهمیده اند. لذا با کمال تأسف در دام امریکا گیر افتاده‌اند، که موارد اساسی آن قرار ذیل می‌باشد:

الف؛ خودداری طالبان از هرنوع حملات بر امریکایان و منافع آن‌ها در افغانستان و جهان.

ب؛ جلوگیری از روابط طالبان با جهادی‌های بین‌المللی در سرزمین افغانستان.

ج؛ قبول نمودن گفتگو با حکومت دست‌نشانده در کابل و تمام جناح‌های که در جریان 19 سال با ارزش‌های امریکایی و غربی تربیت شده‌اند.

د؛ پذیرفتن تمام قوانین و معیارهای بین‌المللی و در نهایت مفهوم دولت-ملت.

طالبان با پذیرفتن شرایط فوق‌الذکر از جهاد و ارتباط عقیدوی جهانی با گروه‌های جهادی دست کشیدند و بر اساس نظم فعلی بین‌المللی که توسط امریکا رهبری می‌شود بر سقوط خود در مهلکه دولت-ملت تصریح نمودند. پس این وظیفه مردم مسلمان و مجاهد افغانستان است که ابعاد مختلف این بازی کثیف امریکا را درک نموده و بر سیاستمداران، متنفذین و طالبان فشار وارد نمایند تا به‌جای ادامه این پروسه امریکایی آن را نخست متوقف ساخته و در نهایت غرور امریکا را درین مقبره امپراتوری‌ها به خاک بمالد. زیرا جنگ افغانستان تنها با امضای توافقنامه‌ها حل نمی‌گردد، چون مشکل افغانستان یک مشکل افغانی نه، بلکه یک مشکل منطقوی و جهانی است. این مشکل تا زمانی که مسلمانان زیر یک چتر واحد جمع نشوند و خلافت راشده ثانی را تأسیس نمایند، قابل حل نیست. ما به بارگاه الله سبحانه و تعالی استدعا می‌کنیم تا مسلمانان را اتحاد نصیب نموده و از مکر کفار و منافقین در امان داشته باشد و این آخرین سالی باشد که بدون خلافت زندگی می‌کنیم و سال آینده تحت چتر خلافت راشده و زیر سایه پرچم عقاب به پیشواز ماه رجب برویم.

سیف الله مستنیر

رئیس دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان